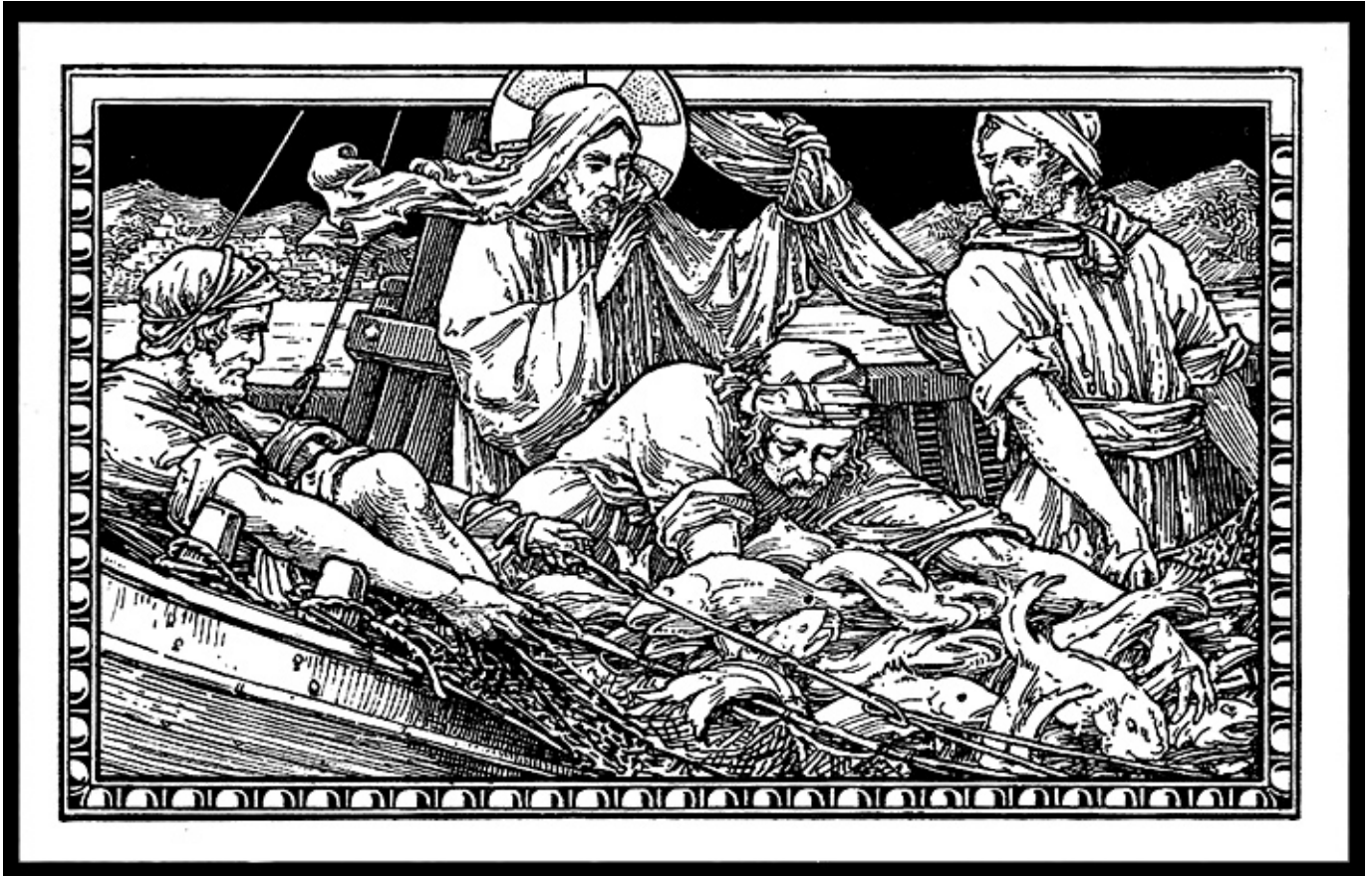

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2008 ÅRG 40

Pris 25:-

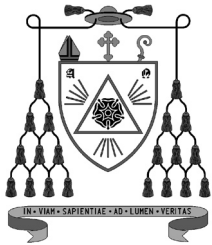
När han hade slutat tala sade han till Simon:
"Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där."

Simon svarade:

"Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten."

Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista.

Luk 5:4-6

Biskopens spalt

Det första numret av *Communio* 2008, och det är den 40:e årgången. Ett litet jubileum. Jag har letat febrilt i kyrkans *Communio*-arkiv efter nr 1, 1968. Men inget ex från den första årgången går att uppbringa. Är det någon som vet med sig att ha sparat *Communio* från 1968 vore jag mycket tacksam om jag fick låna dem för kopiering.

Vår kyrka är i starkt behov att upprustning av värmesystemet så snart värmesäsongen är över. Det är en investering på ca 100.000:- kronor – med andra ord, alla bidrag är välkomna.

Ur det internationella perspektivet kan vi notera att vår kyrka i USA får en ny biskop under våren då Rt. Rev. James Zinzow konsekreras lördagen den 29 mars i S:t Francis kyrka, Minneapolis, Minnesota.

Vår presiderande biskop Maurice Warnon kommer under året att flyta hem till Belgien efter att ha varit bosatt i USA i många år.

I senaste numret av *NEWS* (motsvarigheten till *Communio* i USA) skrev biskop Maurice några tankvärda ord:

”När vi tar oss tid att läsa kärnan (det innersta) av den Heliga Skrift, upptäcker vi löften om ett underbart liv. Vi upptäcker att vår Herre är med oss varje gång vi samlas i Hans namn. Att han är med oss till evighetens fullbordan. Att han inte bara kommer tillbaka utan har kommit tillbaka millioner gånger efter Hans himmelfärd, i varje mänskligt hjärta...

Som liberalkatoliker hävdar vi att vår lära är av teosofisk natur, varvid menas att Guds uppenbarelse inte avbrutits i och med himmelfärden återgiven i Nya Testamentet, utan den fortgår ständigt, varje dag, varje timme. Det enda vi behöver göra det är att vara medveten, att vara öppen och räkna med denna sanning, detta mysterium, detta underverk.. Men är vi beredda att acceptera underverket. Nyligen hörde jag en berättelse om en hund och dess ägare vilken illustrerar behovet av medvetenhet.

En man tyckte om att spela frisbie med sin hund. Genom att kasta leksaken över vattnet i en damm. Hans gamla hund hade nyligen dött, så han beslutade att skaffa sig en ny hund. Djuret verkade vara mycket klok, så mannen började att leka med den direkt. Han tog hunden till dammen och kastade frisbilen. Hunden sprang instingtvt, plockade upp den och sprang tillbaka med den. Mannen stod där stel av fullständig förvåning: hundehade sprungit över vattnet och återvänt alldeles torr om benen. Mannen gick hem och undrade vad det var för en hund. Han tänkte att ingen av hans vänner skulle tro att hans hund kunde gå på vattnet. Han inbjöd dock sin bästa vän att komma till dammen och bad honom att kasta frisbilen. Åter igen sprang hunden över vattnet, plockade upp leksaken och återvände med den. Det fanns inte en droppe vatten på djurets päls och dess tassar var torra. Hundägaren väntade på en reaktion från sin vän, men det kom ingen.

Båda gick hem, och hundens ägare väntad på någon form av reaktion från sin vän. Efter en stund kunde han inte vänta längre utanfrågade sin vän: ”Märkte du inget speciellt med min nya hund?” Vännern svarade: ”Ja, den dumma hunden kan ju inte simma!”

Hur många gånger låter vi vår varseblivning av underverk fångats av vårt trångsynta tänkande? Hur många gånger är vi inte blinda för livets under? Hur många gånger i vårt liv ser vi en hund som inte kan simma?”

+Sten-Bertil

Framför TV:n

Häromkvällen när jag tittade på TV hände en både tankeväckande och rolig sak. När det blir reklam brukar jag zappa. Ibland händer det att man får med en textremsa som det kan vara svårt att få bort. Den textremsa som kom fram och som envist hängde sig kvar var: ”Jag är godomlig medvetenhet”.

Jag zappar och ser två lejon som slåss, texten är ”Jag är godomlig medvetenhet”.

Zappar vidare och ser två som skjuter på var andra, texten är ”Jag är godomlig medvetenhet”. Jag får in nyheter och hör vad de säger men texten är ”Jag är godomlig medvetenhet”. Även på de kanaler som är svarta lyser texten ”Jag är godomlig medvetenhet”.

Det fick mig att tänka till. Vi måste vara gudomligt medvetna i allt vad vi gör, vad vi tänker, vad vi känner, oavsätt i vilken situation vi hamnar i eller vad vi tänker gör.

För de flesta människor innebär meningen ”Jag är godomlig medvetenhet” det tillstånd när vi höjer oss över vårt vardagsmedvetna och blir ett med Gud. När vi i meditation upplever satori, när vi som kristna upplever den helige Andes eld, när buddisten upplever nirvana.

Vad de flesta inte tänker på är att Gud sänker sig ner till oss människor, och ser

Forts. sid 4

OM VARFÖR BISKOPAR SÄTTER ETT KORSTECKEN FRAMFÖR SITT NAMN

Ni har säkert sett att biskopar sätter ett korstecken framför sitt namn. Många tolkar korstecknet som en symbol för biskopens välsignelse riktad till den som läser det han undertecknar.

Ursprungligen hade det emellertid en helt annan betydelse.

Det blev brukligt i vissa kyrkliga kretsar under tidig medeltid att som ett tecken på ödmjukhet sätta ordet syndfull före sin underskrift. Man ville på detta sätt visa att man trots sitt ämbete var medveten om sina fel och brister.

Brev kunde således undertecknas ”Er syndfulla tjänare” före namnet på biskopen. Efter en tid ersattes denna fras med ett korstecken. Innebörden var emellertid densamma; den kristna seger-symbolen, korset, var en påminnelse om att biskopen inte var en bättre människa än de han tjänade. Tyvärr var det inte alla biskopar under medeltiden som ville låtsas om denna påminnelse...

Men visst är det också en vacker bild att biskopen genom korset tillönskar sin läsare Guds välsignelse.

Red.

Pilgrimsresan

Sjätte nyckeln: delande

Det har varit en lång vandring, och nu står du på kullen ovanför ditt mål – så nära att du kan se det, men ändå så pass långt ifrån att du behöver ta en paus innan du klarar av den sista etappen. Så här nära målet börjar det också dyka upp andra pilgrimsvandrare längs leden... somliga känner du igen från starten, men under resans gång glesades leden ut och ni kom ifrån varandra. Man går olika fort när man fällit in i sin egen takt, och väljer kanske olika vägar att nå samma mål. Men nu är ni här, och slår er ner i gräset för att dela mat och dryck, vila fötterna och samtala med varandra om det ni upplevt.

Delandets symbol är *matsäcken*, som bara innehåller det nödvändigaste men som utgör närande kost och ger dig den energi du behöver. I Herrens bön (Fader Vår) ber vi *"Vårt dagliga bröd, giv oss idag"*, och orden utgör kärnan i pilgrimsvandrarrens verklighet – den som ständigt är i rörelse bär inte med sig några tyngande förråd utan bara exakt det han behöver för varje enskild dag. Proviantera får man göra utmed vägen, och på något sätt löser det sig alltid – Gud förser oss med det vi behöver. Du har väl läst hur Han lät manna regna från himlen för att föda Mose flock i den sterila öknen?

Ja, Gud förser oss med det vi behöver – inte nödvändigtvis det vi vill ha, det vi strävar efter och önskar oss, men alltid det vi behöver för att leva ett gott liv. Att lära sig förstå detta, och att vara nöjd med det man får, är en svår läxa – men den leder till frihet. När man skalar bort alla sina fåfänga önskemål och bara strävar efter det nödvändiga, upptäcker man hur fri man är att koncentrera sig på viktigare saker än fantasier om "hur det kunde vara". Man får tid, ork och utrymme att ägna sig åt livets väsentligheter och det Gud skapade var och en av oss till, d.v.s. sitt eget kall.

Att dela är också att slippa vara ensam.

Den som delar sina bekymmer och sin sorg, behöver inte ta hela bördan på sina axlar utan får hjälp av någon annan att bära den. Likaså är det vår kristna plikt att bära varandras bördor, så att vi inte bara tar emot hjälp utan framför allt alltid är redo att stå andra bi i deras svåra stunder.

Också det ljusa, glada och goda skall vi frikostigt dela med oss av. Såväl läkare som psykologer betonar hur viktigt det är att vi skrattar mycket och ofta, och alla vet hur omtyckt den mänskliga är som bjuder på vänlighet, glädje och godhet. Så vist är det inrättat, att ju mer man delar med sig, desto mer får man tillbaka! *"Delad glädje är dubbel glädje"*, som ordspråket säger – något som Jesus själv visade på vid stranden av Genesarets sjö, där han lät fem bröd och två fiskar räcka till många tusen människor. Det prisas som ett mirakel, men är egentligen någonting vi alla kan utföra – kanske inte med bröd och fisk, men definitivt med oss själva och våra inre resurser!

Att Gud anser delandet vara en av våra allra viktigaste uppgifter visar Han tyd-

ligt i mässan, där Han inbjuder oss att dela nattvarden med Honom. I *altarets sakrament* delar vi matsäck inte bara med oss varandra utan med Gud själv och allt skapat från tidernas begynnelse och till dess slut. Tänk gärna på det, nästa gång du går fram för att ta emot Kristi Lekamen och Blod. Häri ligger en uppmaning till oss att göra likadant, för delandet är en kärlekshandling. Jesus säger: *"Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall ni också älska varandra. Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om vi visar varandra kärlek"* (Johannes 13:34-35).

Vila i lugn och ro nu, min vän. Ligg i gräset, mätt och med släckt törst, och dela med dig av dina erfarenheter till dina pilgrimskamrater. Glöm inte heller att lyssna till dem, och att vara lyhörd för det de säger. Kanske delar de med sig av någonting som kan ha avgörande betydelse också för dig. Att lyssna uppmärksam, och visa att man verkligen bryr sig om vad någon annan säger, är också ett sätt att dela med sig.

Diakon Carina Carlström

Förgyllda verser

Människa, fria tänkare! Tror du dig vara den ende, som tänker i denna värld, där livet skimrar i alla ting.

Krafter, du besitter, bereder din frihet, men universum är beroende av alla dina råd.

Respektera i djuret en verksam ande; varje blomma är en utvecklad själ i Naturen; ett kärleksmysterium vilar i metallen, - Allt har känsla! Och allt är mäktigt gentemot din varelse.

Betänk att den blinda muren en blick spejar på dig; ett ord är förborgat även i materien, låt den inte tjäna till något hädiskt bruk!

Ofta bor i den beslöjade varelsen en Gud fördold och som ett vakande öga, täckt av sitt ögonlock, höjer sig en ren ande under stenens yta.

Från "Vers dorés" av Gérard de Nerval 1808-1855
Översättning: Kristina Häll

MIKAELIHELGEN – en helg av inspiration

Nedan följer en redogörelse för de upplevelser som en deltagare hade under aktiviteterna i samband med Samfundets årsmöte vid Mikaelihelgen i höstas.

Helgen började med övning av mässan på fredagen inför de två pontifikala högmässorna som skulle hållas under helgen. Krister Fast hade en genomgång av mässans olika delar och sedan gick steg för steg igenom i kyrkan. Kvällen avslutades med en Sakramental välsignelseandakt ledd av Sr Carina.

Lördagen började med övningsmessa, lite tidigare än vanligt för att dagens alla aktiviteter skulle hinnas med. Mässan celebrerades av biskop Evert. Ceremonimästaren, fader Krister, hjälpte till att instruera de många olika stegen för de åtta glada deltagarna i koret.

Efter mässan samlades korets attendenter i vapenhuset för den sedvanliga gruppkramen och en snabb genomgång av vad var och en skulle tänka på till söndagens mässa.

Vid kyrkkaffet passade samfundsstyrelsen på att ha ett sista styrelsemöte före årsmötet som sedan följde. Mötet förflöt snabbt och smidigt med 14 röstberättigade ombud samt övriga intresserade.

De samlade bröt sedan upp för en bit mat och frisk luft. Väl åter samlade i kyrkans församlingsrum, med kaffe och bröd till hands, startade ett samtal om Liberala Katolska Kyrkan i framtiden. Rubriken kanske inte fullt stämmer med vad vi talade om men det var en inspirerande källa för det framtida arbetet i kyrkan.

Här kommer ett utdrag av de många saker vi talade om.

Fader Krister inledde samtalet med att berätta om sin erfarenhet av att komma till kyrkan första gången och vad det var som fick honom att stanna kvar. Många av oss kände igen oss i hans berättelse och fyllde på med våra egna erfarenheter. Irene Edén berättade hur hon kom i kontakt med kyrkan och hennes ord

har fastnat hos mig: Hon hade tagit fel på dag för en föreläsning och möttes istället av vår kyrka i den sal som lånats för gudstjänst. Där mötte hon en bekant som ber henne stanna och närvara vid mässan. Och hon stannade. Irene berättade om en närvaro hon kände i salen som hon aldrig tidigare upplevt i en kyrka.

Hon beskrev sin upplevelse av det röda ljuset över altaret, känslan av Guds närvaro och hur det påverkade henne. Irene beskriver sig själv som en sökare. En vandrare som hela tiden strävar efter att förstå och ta in mer av vår värld, synlig och osynlig. För henne och för oss andra som närvarade vid samtalet var det just rätten att få fortsätta att vara sökare i livet som gör vår kyrka så kär. Vi har hittat hem men får ändå söka vidare.

Många av oss började med att sitta längst bak i kyrkan. För att ingen skulle se och märka om vi gjorde fel och för att lättare se vad de andra i församlingen gjorde. Allt eftersom vi kom mer in i mässan och lättare kunde följa liturgin hamnade vi längre fram i raderna. Ja vissa av oss hamnade mitt framför altaret som celebrant.

Nykomlingar är de viktigaste besökarna, inte bara för att de ökar vårt antal utan för att de med nya ögon ser saker som vi tar för givet eller helt enkelt glömt bort. Deras frågor är en drivkraft för oss som redan "är med". En lärares största uppgift är att lära sig av eleven.

Hur ska vi då nå fram till nykomlingen som är en av våra käraste gäster?

Förslag och idéer kommer snabbt och vi är rörande överens om att vi är bra rustade att ta emot nya medlemmar. Små enkla steg som gör så mycket.

Ett exempel är den lilla pamfletten om mässan som numera oftast ligger i varje

liturgi. Den är en enkel vägledning till mässan och ett välkomnande av en som är ny.

Kyrkan ger inga paketlösningar på vad tro är och hur Gud ser ut. Alla får se Gud som Gud gestaltar sig för den personen. Därför är det viktigt att fånga upp och prata med nya besökare. Detta kommer ofta naturligt efter mässan vid kyrkkaffet.

Det är viktigt att bjuda in den nye besökaren i samtalet och visa att hennes eller hans åsikter är viktiga för oss.

Det är oerhört ovanligt att man på ett så naturligt och otvunget sätt kan möta biskopar och präster i direkt anslutning till gudstjänsterna som man kan i LKK. Präster och biskopar är tillgängliga och gömmer sig inte bakom en ämbetsroll utan är öppna för en rak och ärlig kommunikation.

Nästa viktiga fråga att diskutera är hur människor får kontakt med kyrkan och hur vi ska nå ut till dem som inte vet att vi finns.

Diskussionskvällen var emellertid slut men trots att det bara var någon timme var det uppenbart att den liksom hela helgen hade gett otroligt mycket.

Fredrik Falknert

Framför TV:n

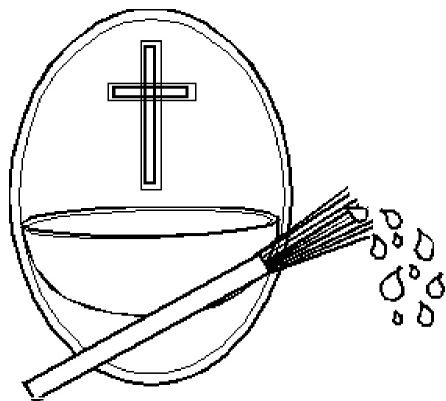
forts. från sid 2

genom våra ögon, och hör genom våra öron, och upplever genom våra kroppar. Låt oss då för Guds skull göra det vi kan för att det Gud ser är vackert, att det Gud hör är harmoniskt, och att det Gud känner är kärlek från oss till våra medmänniskor. Och att vi i alla livets situationer vet att vi är Gudomlig Medvetenhet.

Nappe Holmström

KATOLSKT

VIGVATTEN

Alla har hört talas om det, och alla vet att det finns i katolska kyrkor, men de flesta tänker nog mest på vampyrer och exorcism när de hör ordet vigvatten.

Rent tekniskt består vigvatten av vatten och salt som var för sig genomgått en exorcism, d.v.s. renats från orena inflytanden. Salt och vatten har därefter blandats och slutligen än en gång välsignats. Välsignelse av vigvatten måste ske av en präst eller biskop. Vigvatten används i alla katolska kyrkor och räknas som ett sakramentalium¹.

De tidigaste omnämningarna av bruket av vigvatten kommer från 300-talet; dels i en text som kallas 'Den apostoliska konstitutionen' och dels från biskop Scapulus av Thumis som i sitt pontificale² ger oss den första formuleringen för välsignelse av vigvatten. I 'Den apostoliska konstitutionen' beskrivs aposteln Matteus som den som spred bruket med vigvatten. Vigvattnet är starkt förknippat med dopvattnet, dopvatten i den liberalkatolska riterna är vigvatten som genomgår en särskild välsignelse för dop. Dopet och dopvattnets andligt renande effekt överförs på vigvattnet och vigvattnet skall påminna oss om den nåd som vi fått ta del av genom dopets bad. Vattnet i sig är en symbol för livet. Vatten är livgivande, utan vatten inget liv men det är också givare av ett andligt liv i dopet. På detta sätt är vigvattnet en symbol för liv och andlig rening.

Vigvattnets viktigaste användningsområde är i kyrkan och i samband med vissa gudstjänster. Vigvatten skall finnas

i en liten skål i anslutning till kyrkans ingång, och meningen/tanken är att man vid varje inträde i kyrkorummet skall fukta fingrarna på höger hand och göra korstecknet över sig för att påminna sig om sitt dop och den nåd man fått genom det, samt att man träder in i Guds närhet och lämnar det världsliga bakom sig.

Bestänkningen av vigvattnet i början av vissa gudstjänster tjänar ett liknande syfte, dvs att påminna om dopet, men med en tyngdpunkt på den andliga reningen och förlåtelsen. Vigvattenbestänkningen är en del av botakten tillsammans med syndabekännelsen, tydligast blir detta när man under vigvattenbestänkningen sjunger antifonen "O Gud, skära mig med isop så att jag bliver ren..." vars latinska inledningsord har fått ge namn åt den liturgiska handlingen "Asperges"³.

Vigvattnets övriga användningsområden är kopplade till dess andligt renande verkan och den bön om att det goda skall stärkas och allt som bestänks med det skall bli heligt och rent och skyddas mot allt ont. Vigvatten används därför vid många typer av välsignelser, av föremål och av platser. Prästen bestänker bostäder vid bostadsvälsignelser, vigselringar bestänks med vigvatten, ljusen som skall användas under året bestänks med vigvatten då de välsignas på kyndelsmässodagen; listan skulle kunna bli lång.

Det är på grund av detta som många associerar vigvatten med exorcism och vampyrer. Vigvattnet är genom sin välsignelse en bärare av andligt liv och andlig rening. Den ondska som i myten om vampyrer symboliserar är till sitt väsen negationen av andligt liv, så det är bara naturligt att dessa varelser skall skyddas något sådant.

Vigvattnet är trots sin relativa tillgänglighet mytomspunnet, mycket på grund av dåliga b-filmer. Men trots den sensationsartade och snedvridna bild som ges i filmer och serietidningar så finns det en djup andlig verklighet bakom. Vigvattnet är ett kraftfullt verktyg för alla som vill ta det i bruk för spridandet av gudomligt inflytande. Som

prästen ber då han välsignar vigvattnet: *!.../så att varhelst det utstänks och ditt heliga Namn åkallas i bön, varje ädel strävan må stärkas, varje beslut bliva fastare och den Helige Andes gemenskap beskäras oss som sätter sin lit till Dig!.../.*

Kyrkan uppmuntrar de troende att ha vigvatten hemma. Nästa gång du går till kyrkan kan du ta med en flaska och be prästen om lite vigvatten; och har du aldrig bevittnat en välsignelse av vigvatten, så be att få vara med när det görs!

Red.

(Footnotes)

¹ Sakramentalium = kyrklig handling som inte räknas till de sju sakramenten (dop, konfirmation, nattvard, bikt, de sjukas smörjelse, äktenskap och prästvigning) men som anses förmedla en djup religiös innebörd. Till dessa räknas bl a korstecknet och vissa välsignelser tex av bostäder, vigvatten, palmkvistarna/videkorset på pålmsöndagen mm.

² Pontificale = liturgisk bok där särskilda texter för biskopens gudstjänster och kyrkliga handlingar är samlade.

³ Asperges me, Domine, hyssopo et mundabor: lavabis me, et super nivem dealabor. O skära mig med isop så att jag varder ren: två mig så att jag bliver vitare än snö (enligt LKK's liturgi)

Ovanligt tidig påsk i år

Påskdagen är alltid första söndagen efter första fullmånen efter vårdagjämningen.

Vårdagjämningen är den torsdagen den 20/3 och första fullmånen är dagen efter den 21/3.

Alltså infaller påskdagen på söndagen den 23/3.

Red.

Namnets betydelse

Förr i tiden genomfördes dop bara en gång om året, nämligen under påskhelgen. Fastan användes som ett slags novitiat, då dopkandidaterna (de s.k. *katekumenerna*, en beteckning som fortfarande används bl.a. i den romerska kyrkan) fick undervisning om den kristna tron och kyrkolivet samt prövades för att kyrkan i möjligaste mån skulle kunna utröna om de var lämpliga. Före dopet fick de inte delta i hela mässan utan bara i dess inledning, och även sedan dop börjat ske även på andra tider under kyrkoåret kvarstod traditionen att inte släppa dopkandidaten särskilt långt in i kyrkan – det syns bl.a. i medeltida kyrkobyggnader, där

1950-talet latiniserade sitt efternamn då man antagits till högre studier), men man kunde också anta namnet efter ett helgon som man beundrade och ville ha som sitt föredöme. Idag fortlever traditionen inom ordensväsendet, där munkar och nunnor erhåller nya namn i samband med att de avger sina eviga löften.

Så varför har namngivningen blivit så intimt kopplad till dopet att de flesta människor blandar ihop begreppen? De flesta tror att dopet är den rit då barnet officiellt får sitt namn, varför man säger att barnet ”blir döpt” till sina namn, och också de föräldrar som

mer än bara en persons ”beteckning” – hela ens själ vilade i det namn man hade, och den som kände ens namn hade makt över en. Också ondskan var underkastad detta faktum, vilket bl.a. uttrycks i den berättelse om hur Jesus kunde driva ut de onda andarna ur en man sedan han tagit reda på vad dessa hette (se t.ex. Markus 5:9, Lukas 8:30). Och ända fram till reformationen, då Sverige övergick från katolicism till protestantism, var namnsdagen viktigare än födelsedagen eftersom det var namnet, inte födelsestunden, som lade grunden till ens identitet. Denna tanke lever fortfarande kvar i katolska länder, där man också upprätthåller traditionen

dopfunten står strax innanför dörren i kyrksalen eller rentav i vapenhuset.

Någon namngivningsceremoni var inte kopplad till dopet, eftersom dopets sakrament inte handlar om namnet utan om inträdet i det kristna livet och medlemskapet i den kyrka i vilken man blir döpt. Men redan från början hände det att individer bad om och erhöll ett nytt namn i samband med dopet, dels för att symbolisera att man nu började ett nytt liv och dels för att man ville att ens namn skulle spegla den nya tron. Oftast skedde detta genom en latinisering av det namn man redan bar (för övrigt en tradition som studenter upprätthållit i Sverige in i modern tid, då man fram till

inte avser att låta sitt barn bli upptaget i en kristen församling använder sig av dopet därför att de inte inser dess rätta betydelse utan tror att det handlar om en namngivningsceremoni. Hur kommer det här sig?

Svaret ligger i den vidskepelse som tyngde medeltidens folk och traditioner. Enligt den tidens synsätt ägde nämligen Djävulen alla själar som inte var döpta, men han kunde inte utnyttja sin makt över dem förrän han kände till deras namn. Och för att undvika att ens nyfödda barn drabbades av det onda, höll man barnets namn hemligt fram till dess den lilla kommit i säkerhet under Jesu Kristi beskydd. Namnet var

att ge sitt barn ett helgons namn som ett slags stöd, tröst och vägledning genom livet. Och nog är också vi präglade av traditionen... hur många visar inte intresse för namnens betydelse och ger sina barn namn som skall hjälpa dem att uppnå det de strävar efter? T.ex. har huvudpersonen i Galenskaparnas film ”Leif” givit sin son namnet Maximilian ”därför att du skall bli något stort” (Maximilian betyder ”den störste”). Namnens betydelser var rentav så viktiga ända in i modern tid, att vissa namn ansågs tillhöra vissa stånd – att ge ett

barn i de lägre stånden namn som tydde på höghet ansågs som högfärd, och att ge ett högreståndsbarn något annat än ett ”adligt” namn var som att sätta en förbannelse på den lille stackaren...

Vet du vad ditt eget namn betyder? Om inte, så finns det flera bra hemsidor på Internet och en mångfald böcker att söka svaren hos. Så viktiga är namnen, att forskare och författare skriver hyllmetrar i ämnet!

Diakon Carina Carlström

Nyligen läst

TRETTON BREV

Den helige Augustinus

Kyrkofadern Augustinus (som levde i norra Afrika under 400-talet, där han var biskop) verkar inte kunna överskattas när historiker diskuterar hans betydelse för den tidiga katolska kyrkan och dess teologi. Han har skrivit hur mycket som helst - böcker, brev m.m. - och uttalat sig i alla de centrala trosfrågorna inom kristendomen. Mest känd är han dock kanske för sina "Bekännelser" - ett självbiografiskt verk, som också innehåller mycket av den grund som den katolska kyrkan alltsedan dess har vilat på. Vid sidan av Thomas av Aquino är nog Augustinus den som haft det största inflytandet på kristendomen som tro och kyrka. Tyvärr är han också rätt svårläst... men tack vare sina många brev får man ändå en chans att förstå hans resonemang.

Därför kom denna lilla brevsamling att bli en enda lång räcka av aha-upplevelser för mig! I breven förklarar han t.ex. svåra begrepp som jungfrufödseln (d.v.s. att Jesus kunde födas av en jungfru, som också efter förlossningen förblev jungfru), treenigheten, synd och skuld, vad askes innebär och hur man bör förhålla sig i bönen och mötena

med sakramenten (inte minst nattvarden).

På sätt och vis kan man alltså säga att den här lilla boken, som är mycket lättläst, öppnar en dörr in mot katolsk teologi.

MYTERNAS HISTORIA

Karen Armstrong

Den här författaren har en fascinerande bakgrundshistoria - hon var nunnan i tiotalet år, innan hon lämnade klosterlivet och blev religionshistoriker i universitetsmiljö. Och just därför att hon har egenupplevd erfarenhet av det andliga livet, upplever jag henne som trovärdig när hon diskuterar andliga ämnen.

I denna bok förklarar hon varför de flestareligionerintelängre "fungerar" för

mänskligheten.

Genom att ställa logos (ordet, kunskapen) mot myten (den tidlösa upplevelsen) visar hon på hur logos visserligen kan stödja vårt förnuft och hjälpa oss i vår utvecklingsprocess, men att myten måste finnas med eftersom det är via den vi bearbetar våra upplevelser, tankar och känslor. Detta känner jag igen... protestantismen kändes fattig därför att den koncentrerar sig så totalt på läran, medan katolicismen attraherade mig därför att den talar till alla sinnen. Men alla religioner, även katolicismen, dignar under det orättvisa kravet från det moderna samhället att "förklara och bevisa" vad den lär ut - vilket, enligt Karen Armstrong, aldrig varit meningen. Religion skall vara en upplevelse av sammanhang, mening och tillhörighet, inte en

Forts. sid 8

Capelladagar

Boka in den 23-24 augusti för en helgutflykt till Söderköping och Capella Ecumenica.

Varje år håller LKK en gudstjänst på Capella Ecumenica, en kopia av en medeltida församlingskyrka som började byggas i slutet på 50-talet av S:t Anna-sonen Hildng Bjelkhammar, en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård. På grund av restid och för att ge möjlighet för människor att träffas och umgås under mer avslappnade former så har Samfundsstyrelsen i år beslutat att anordna möjligheter till samling och övernattnings i Söderköping detta gör att vi kan redan under lördagen kan träffas och umgås samt övernatta där för att sedan under söndagsmorgonen åka ut till Capella Ecumenica.

Vi återkommer med mer information rörande inkvartering och kostnader i nästa nummer av Communio.

Samfundsstyrelsen

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37,
113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob
070-660 42 09

GÖTEBORG

Kontaktperson: Fader Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.

c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.

Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.

Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling.

Kontaktperson Gudrun Fleetwood, 018-
53 01 20, Pg 442 00 00-4.

LUND

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-780 06 40

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp

c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnhus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99

Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX

United Kingdom

e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:

http://kingsgarden.org/LCC

Information om kyrkan och försam-
lingarnas verksamhet kan du få på
Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer
per år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:

Krister Fast tel 08-724 83 28

Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91

Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 2-2008 är den
1 juni 2008.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen
11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften

100 kronor på postgiro 88 82 44-1

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:

S:t Mikael församling

Maria församling i Västerås

Nyligen läst

forts. från sid 7

vetenskapligt bevisad teori. Myten har
aldrig varit tänkt att förklara orsaks-
samband (vilket vi ofta tror, och därför
förkastar t.ex skapelseberättelser) utan
målar upp ett "skådespel" i vilket vi kan
identifiera oss med gudar, hjältar, djur
och monster för att på så sätt förstå vad
det är vi känner och varför. Myten är
alltså ett slags terapi, och att skala bort
den därför att den inte stämmer med
vetenskapliga fakta skadar oss mer än
det hjälper oss. Felet ligger nämligen
inte hos myten, utan hos oss som tolkar
den - och som jämförelse visar Karen
Armstrong på hur vi upplever romaner.
Vi vet att de är påhittade, men lever oss
ändå in i dem och hämtar kraft, tröst,
stöd och glädje i det vi läser. Och det är
så vi skall förhålla oss till myterna.

av Carina C